

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] nu vilde han gerne ændre denne Sukkerordningsbestemmelse og gaa ned til 4 pCt. Dette maa formodentlig betyde, at det ærede Medlem for en Gangs Skyld blot har villet give Underbud, i Modsætning til, hvad der ellers er Tilfældet fra den Side, hvor man gerne vil give Overbud.

Hvad Socialiseringspørgsmaalet angaar, vil jeg mene, at jeg er udmærket godt inde i hele dette Problem og udmærket godt i Stand til at diskutere det med det ærede Medlem, saa vist som jeg i meget høj Grad har fordybet mig i det. Men det ærede Medlem tror jo ikke selv paa, at det skulde være muligt at gennemføre en Socialisering af Sukkerfabrikkerne til Efteraaret, og derfor vil jeg regne med, at dette Forslag kun er, som det saa ofte er Tilfældet fra den Side, et Paradeforslag, som man skal fremsætte og bruge i Agitationen, men som intet som helst har med Realiteten og Virkeligheden at gøre.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Jeg forstaar Ministeren saadan, at man meget vel kan have den Praksis i Modstrid med sine Teorier, at Staten kan gribe ind, naar der er Mulighed for at lægge Loft over Arbejdernes Lønninger, men at man bør afholde sig fra Statsindgriben, naar man derigennem kan forhøje Arbejdernes Lønninger.

Ministeren har ganske misforstaaet, hvad jeg har sagt om de 6 pCt. Jeg har ikke sagt, at jeg i Fjor mente, at 6 pCt. var passende. Jeg har sagt, at jeg udarbejdede mit Lovforslag med 6 pCt. som Maksimumsgrænse, fordi jeg troede, at Ministeren og hans Parti vilde anse dette for passende, da Ministeren og hans Parti har fastsat de 6 pCt. i Sukkerordningen. Jeg gjorde det udelukkende for at gøre Ministeren og hans Parti tilpas, og saa fik jeg paa Hattepulden; saa sagde Ministerens Presse og Agitatorer til mig, at det var skamløst højt, jeg burde have sat det lavere, dette var at tjene Kapitalisternes Interesser. Saa rettede jeg mig efter dette og gik ned til 4 pCt., og nu bliver jeg beskyldt for, at det er Underbudspolitik. Ja, det er strenge Herrer at gøre tilpas!

Endelig med Hensyn til Socialiseringsproblemet dette: Hvis Ministeren er saa godt inde i det — i Modsætning til, hvad han sagde før, at dette er vi slet ikke inde i —, kan jeg overhovedet ikke se nogen

Grund til ikke at begynde at gribe det praktisk an. Jeg forsikrer den højtaerede Minister, at jeg selv synes, det er muligt at gribe det praktisk an i den Tid, der er levnet, ikke i det halve Aar — det er den Tid, der er levnet til Udarbejdelsen af Lovforslaget —, men i de halvandet Aar eller mere, der er, til den Lov, der nu vil blive vedtaget, udløber.

Endelig denne Bemærkning om, at det hele kun er Agitation fra vor Side, hvad jeg forsikrer for det ikke er; som bekendt har Socialdemokratiet aldrig nogen Sinde haft agitatoriske Hensigter med sin Optræden i denne Sal!

Hans Hansen (Rørby): Idet jeg henviser til mine Udtalelser ved første Behandling i Gaar af den Lov, der nu er til anden Behandling, skal jeg sige, at jeg ser, at Bladet „Social-Demokraten“ refererer, at ved Behandlingen her i Rigsdagen i Gaar vandt Forslaget om en Sukkerordning almindelig Tilslutning. Jeg noterer det kun, idet jeg derigennem ser, hvad det er, „Social-Demokraten“ mener Arbejderne skal have at vide i det Kapitel.

De ærede Medlemmer Hr. Aksel Larsen og Hr. Alfred Jensen har stillet 4 Ændringsforslag. I de 3 første af disse gør man den Betragtning gældende og vil have den gennemført som en Ændring i Loven, at naar Staten griber ind og fordeler de 25 Øre, som man tager fra Forbrugerne, til forskellige Faktorer i Produktionen, skal Arbejderne ogsaa have noget. Der er jo Mening i den Betragtning, men paa den anden Side mener jeg, at hvis man gør det, vil det sige, at man i Virkeligheden her lovfæster Fordyrelsen og gør Arbejderne interesserede i at bevare den, og det mener jeg er det allerfarligste, man kan gøre. Dernæst, jeg har aldrig lagt Skjul paa, at jeg mener, at Roearbejde er i Almindelighed et daarligt betalt Arbejde, men jeg tror ikke, vi kan komme om ved det ved Tvang. En Lønstigning kan her sikkert kun ske paa et almindeligt Grundlag, og jeg tror ikke, det er muligt at indføre en Tvangsfordeling af de Penge, man tager fra Forbrugerne.

Vi vil ikke stemme imod de tre Punkter, for vi ser, at der er Mening deri; naar man griber ind til Fordel for Dyrkerne, kan man rent principielt lige saa godt gribe ind til Fordel for Arbejderne. Af de Grunde, jeg her har nævnt, kan jeg ikke stemme for dem, men jeg anbefaler, at man afholder sig fra at stemme for disse tre Punkter.

Det fjerde Punkt gaar ganske kort ud